31995D0409

11.10.1995 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* L 243/21

ODLOČBA SVETA

z dne 22. junija 1995

o pravilih mikrobiološkega preskušanja z vzorčenjem svežega govejega, telečjega in prašičjega mesa, namenjenega na Finsko in Švedsko

(95/409/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 64/433/EGS z dne 26. junija 1964 o zdravstvenih pogojih za proizvodnjo in trženje svežega mesa ([1]) in zlasti člena 5(3)(a) in (b) Direktive,

ker je Komisija odobrila operativne programe v zvezi z nadzorom nad salmonelo, ki sta jih predložili Finska in Švedska; ker navedeni programi vključujejo posebne ukrepe za sveže goveje, telečje in prašičje meso;

ker izvajanje mikrobioloških preskusov v obratih pomeni eno od dodatnih zagotovil, ki jih je treba dati Finski in Švedski, in s tem so dana zagotovila, enakovredna tistim, ki so pridobljena v skladu s Finskimi in Švedskimi operativnimi programi, priznanimi z ustreznimi odločbami Komisije;

ker morata Švedska in Finska pri pošiljkah iz tretjih držav uporabljati uvozne zahteve, ki so najmanj tako stroge kakor zahteve, določene s to odločbo;

ker je glede metod vzorčenja, ki se bodo uporabljale, primerno razlikovati med trupi in polovicami trupov na eni strani ter med četrtmi, deli in manjšimi kosi na drugi strani;

ker je primerno, da se upoštevajo mednarodni načini mikrobiološkega preiskovanja vzorcev;

ker se za sveže meso iz obrata, za katerega velja program, priznan za enakovrednega s programom, ki ga izvajata Finska ali Švedska, mikrobiološki preskusi ne zahtevajo;

ker določbe iz te odločbe ne posegajo v nobene določbe, ki bi lahko bile sprejete za izvajanje člena 5(2) Direktive 64/433/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

V skladu s členom 5(3)(a) Direktive 64/433/EGS veljajo za pošiljke svežega govejega, telečjega in prašičjega mesa, namenjene na Finsko in Švedsko, pravila, določena v členih 2, 3 in 4.

Člen 2

Pri svežem govejem, telečjem in prašičjem mesu, namenjenem na Finsko in Švedsko, se s pomočjo jemanja vzorcev v obratih, iz katerih to meso izvira, opravijo mikrobiološki preskusi na salmonelo, kakor je predvideno v členu 5(3)(a) Direktive 64/433/EGS. Ti mikrobiološki preskusi se izvedejo tako, kakor je določeno v Prilogi.

Člen 3

Pri svežem govejem, telečjem in prašičjem mesu iz obrata, za katerega velja program, ki je v skladu s postopkom, določenim v členu 16 Direktive 64/433/EGS, priznan za enakovrednega programu, ki ga izvajata Finska ali Švedska, ni treba opraviti mikrobioloških preskusov, določenih s to odločbo.

Člen 4

Svet na predlog Komisije, pripravljen glede na poročilo o rezultatih operativnih programov, ki jih izvajata Finska in Švedska, in glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi te odločbe, pred 1. julijem 1998 pregleda to odločbo.

([1]) UL 121, 29.7.1964, str. 2012/64. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom 95/1/ES, Euratom, ESPJ (UL L 1, 1.1.1995, str. 1).

Člen 5

Ta odločba se uporablja od 1. julija 1995.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 22. junija 1995

Za Komisijo

Predsednik

Ph. VASSEUR

PRILOGA

ODDELEK A

METODA VZORČENJA

1. **Trupi, polovice in četrti trupov, pridobljeni iz klavnice, iz katere izvirajo („tehnika odvzema brisa“)**

Vzorci, pri katerih se uporablja tehnika brisa površine, se jemljejo na mestih, pri katerih obstaja možnost okužbe. Brisi površine se odvzamejo z odprtih površin trupov in s površin reza. Poleg tega se pri govejih trupih bris odvzame vsaj na treh mestih (noga, bok in vrat, pri prašičjih trupih pa vsaj na dveh mestih (noga in prsa).

Da bi se izognili navzkrižni kontaminaciji, se vzorci jemljejo, ne da bi se dotikali mesa, pri tem pa se uporabljajo sterilni tamponi in plošče.

S področij jemanja vzorcev (20 cm × 20 cm), opisanih v prvem odstavku, se z dvema bombažnima tamponoma odvzame bris. Prvi tampon je navlažen s sterilno peptonsko vodo in ga nekajkrat močno podrgnemo po področju jemanja vzorca. Isto področje jemanja vzorca podrgnemo z drugim tamponom, ki ga uporabimo suhega. Potem se tamponi hranijo v 100 ml zapufrane peptonske vode.

Vsak vzorec se točno označi in identificira.

2. **Četrti trupov, pridobljene iz obrata, ki ni klavnica, iz katere izvirajo, deli in manjši kosi („destruktivna metoda“)**

Kosi tkiva se pridobijo s pomočjo vrtanja v površino mesa s sterilnim svedrom ali tako, da se s sterilnimi instrumenti odreže kos tkiva, velikega približno 25 cm^2. Vzorci se aseptično prenesejo v posodo za vzorce ali v plastično vrečko z raztopino in potem homogenizirajo (stomacher ali rotacijski mešalnik (homogenizator)). Vzorci zamrznjenega mesa med prevozom v laboratorij ostanejo zamrznjeni. Vzorci hlajenega mesa se ne zamrznejo, ampak so še naprej hlajeni. Posamezni vzorci iste pošiljke se lahko združijo.

Vsak vzorec se točno označi in identificira.

ODDELEK B

ŠTEVILO VZORCEV, KI JIH JE TREBA VZETI

1. **Trupi, polovice trupov, polovice trupov, razrezane na največ tri dele in četrti iz A(1)**

Število trupov ali polovic trupov (enot) v pošiljki, iz katere se vzamejo posamezni naključni vzorci, je naslednje:

Pošiljka število enot)	*Število enot, ki jih je treba vzorčiti*
1 – 24	Število, enako številu enot, pri čemer je največje število 20
25 – 29	20
30 – 39	25
40 – 49	30
50 – 59	35
60 – 89	40
90 – 199	50
200 – 499	55
500 ali več	60

2. **Četrti, deli in manjši kosi, kot je navedeno pod A(2)**

Število embalažnih enot v pošiljki, iz katere se vzamejo posamezni naključni vzorci, je naslednje:

Pošiljka (število embalažnih enot)	*Število embalažnih enot, ki jih je treba vzorčiti*
1 – 24	Število, enako številu embalažnih enot, pri čemer je največje število 20
25 – 29	20
30 – 39	25
40 – 49	30
50 – 59	35
60 – 89	40
90 – 199	50
200 – 499	55
500 ali več	60

Glede na težo embalažnih enot se lahko število embalažnih enot, iz katerih se jemljejo vzorci, zmanjša z množenjem z naslednjimi faktorji:

Teža zapakiranih enot	> 20 kg	10 – 20 kg	< 10 kg
Faktorji množenja	× 1	× ¼	× ½

ODDELEK C

MIKROBIOLOŠKE METODE PREGLEDOVANJA VZORCEV

Mikrobiološko preskušanje vzorcev na salmonelo se mora izvajati v skladu s standardno metodo Mednarodne organizacije za standardizacijo ISO 6579:1993. Vendar pa lahko Svet na predlog Komisije za vsak primer posebej odobri metode, ki dajejo enakovredna jamstva.